

El pavelló català de la Biennal enllaçarà l'exposició de Mabel Palacín amb grans debats intel·lectuals artístics i polítics

Operació Venècia II

Maria Palau
BARCELONA

Falten 64 dies per la inauguració de la 54a Biennal de Venècia i el segon desembarcament d'art català en el més gran esdeveniment de nervi internacional va vent en popa. L'artista Mabel Palacín, sota la tutela, que no domini, del comissari David G. Torres, està abduïda per la producció del projecte que irradia en el pavelló de Catalunya, enguany també de les Illes Balears, dins del marc dels *Eventi collaterali* de la Biennal. El director de l'Institut Ramon Llull, Vicenç Villatoro, l'ens que impulsa el projecte, es mostrava ahir entusiasta: "Tenim ganes de crear una imatge de marca de la cultura catalana vinculada a la contemporaneïtat".

No n'hi ha prou amb ser present en aquest poderós escenari de la cultura universal. S'hi ha d'anar amb una estratègia clara. Villatoro creu que a Venècia no s'hi pot anar amb aires superbs. "No vull mirar ningú, però nosaltres hi anem aliats amb la seva lògica, conxorxats amb la seva personalitat específica", i d'aquí que s'ha dissenyat un programa de debats ar-

tístics i polítics organitzats conjuntament amb Sale, la institució cultural veneciana que gestiona el pavelló on es desplegarà el projecte de Palacín, el Magazzino del Sale núm. 2 -el 2009, el pavelló català es va ubicar en el núm. 3.

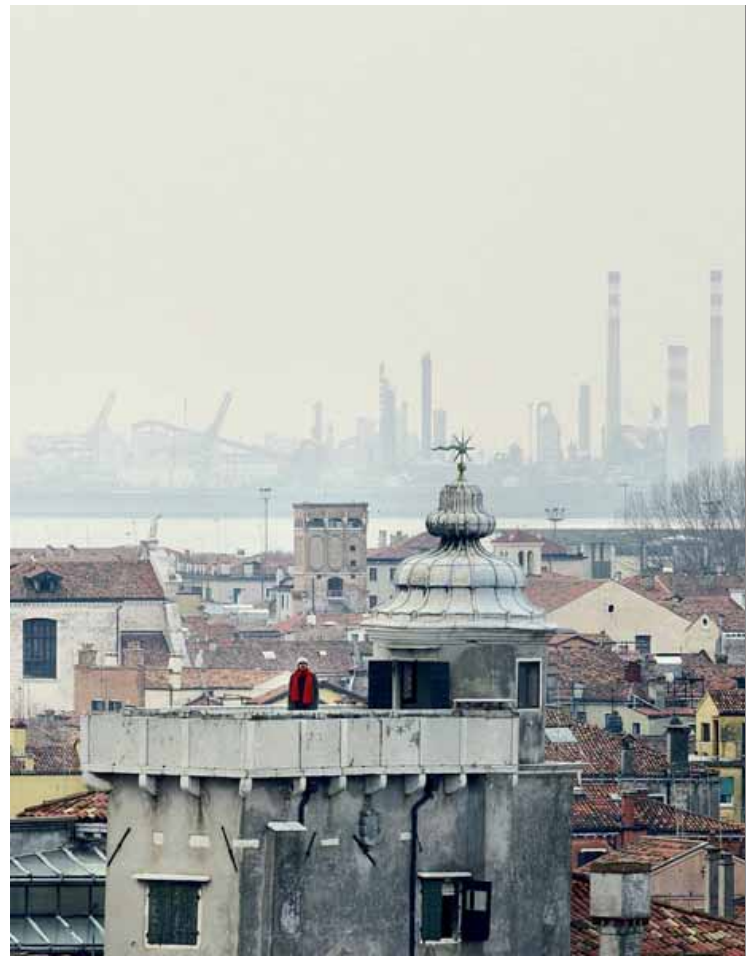
A més d'aquest programa de reflexió (en el qual participaran, entre d'altres, el fotògraf Joan Fontcuberta o el sociòleg Manuel Castells), que transcorrerà en paral·lel a l'exposició, el Lull promourà al final de la Biennal una gran trobada intel·lectual per abordar l'encaix entre l'arrel i la modernitat. El conjunt de l'operació Venècia té un pressupost de 750.000 euros, xifra força inferior a la de l'edició anterior, que va pujar al milió. "És més auster, sí, però no ha perdut ambició. Hi ha

Mascarell: "A la Biennal de Venècia no hi anem a ornamentar res"

coses que o es fan bé o no es fan, no hi ha terme mig", diu Villatoro, que està més que convençut dels èxits que reportarà Venècia a la cultura catalana "a llarg termini". És a dir, paciència.

Més de la meitat del pressupost es destina a la producció del projecte de Palacín, una tasca que està realitzant el Macba. Del projecte en sí, que du per títol *180°*, Palacín no vol desvetllar-ne encara massa cosa. Això sí, que és un treball en fotografia i vídeo, que escodrinya l'estatut de la imatge en l'actualitat i que planteja un diàleg entre història (Venècia com a ciutat monumental) i contemporaneïtat. "La idea és fer un contrast amb la imatge de postal de Venècia, confrontar imatge i realitat i analitzar com mirem les imatges", explica Palacín.

El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, recull el fil de Villatoro: "La internacionalització de la nostra cultura és alguna cosa més que setmanes catalanes pel món. Nosaltres preferim més interactuar: enlloc d'ensenyar-nos, dialogar". I que ningú no s'enganyi: "A Venècia no hi anem a ornamentar res". ■

Dues fotografies del projecte de Palacín, encara en procés de treball ■ MABEL PALACÍN